

[Mejdahl]

norering, og der ligger også her et incitament til at nedsætte færre udvalg i kommuner og i amter, hvad styrelseslovsændringen i forsommeren gav mulighed for.

Det bedste af det hele er den valgfrihed, som er indbygget i lovforslaget. Den kommunalbestyrelse og det amtsråd, som ikke kan se en god idé i denne ændring, kan fortsætte efter de gældende regler, som om intet var hændt.

Vederlagernes og diæternes størrelse skal jeg ikke kommentere, det er indenrigsministerens bord. Men jeg konstaterer med tilfredshed, at reglerne om tabt arbejdsfortjeneste kan benyttes i begge ordninger. Det understreger kun, at valgfriheden er reel.

Lovforslagets andet hovedområde er en lempelse af reglerne om generel inhabilitet. Det spørgsmål er blevet yderligere aktualiseret af den omtalte ændring af de kommunale styrelseslove.

Jeg tror, at vi i årene fremover vil se en udvalgsstruktur i amter og i kommuner, der går i retning af, at man har et økonomiudvalg, et udvalg for social-, undervisnings- og kulturområdet og et udvalg for alt det tekniske.

Med de gældende habilitetsregler er der kun få pladser, som kan besættes af f.eks. offentligt ansatte. Derfor vil ændrede regler om generel inhabilitet fremme en enklere udvalgsstruktur og vel også organisationsstruktur.

Afslutningsvis skal jeg sige, at vi i Venstre har en vital interesse i at skabe så gode forhold og så vide rammer som muligt for vore kolleger lokalpolitikere. Lokalpolitikernes rolle er ikke, som det måske var tænkt i tidernes morgen, at være centraladministrationens forlængede arm. Lokalpolitikernes rolle er at formidle det lokale selvstyre, intet mindre. Dette lovforslag er et beskedent skridt i den rigtige retning.

Jeg skal på Venstres vegne varmt anbefale lovforslaget. Jeg vil tilsige vor støtte til, at det kan komme hurtigt igennem udvalgsarbejdet, så det snart kan vedtages her i salen. Det haster af hensyn til de nyvalgte kommunale råd. Da problemstillingen er udførligt og godt beskrevet i bemærkningerne, så skulle det være en smal sag.

Jane Oksen (FP):

Det foreliggende forslag går ud på, at en kommunalbestyrelse kan udskifte diæterne med et såkaldt tillægsvederlag, et udvalgsve-

derlag. Og med det nuværende faste vederlag på 16.800 kr. årligt bliver der altså tre slags vederlag at operere med, hvis kommunalbestyrelserne beslutter at indføre dette forslag.

Indenrigsministerens argumenter for at ændre det går ud på, at lokalpolitikere skal have mulighed for at tilrettelægge deres budget på en bedre måde, og at de skal spares for det administrativt besværlige diætregnskab.

At det nuværende diætsystem ikke er godt, mener vi heller ikke i Fremskridtspartiet. Der er stor uretfærdighed i, at man får 280 kr. for møder under 4 timer og 560 kr. for møder over 4 timer. Skulle man endelig ændre dette diætsystem, ville det retfærdigste jo nok være en fast timebetaling.

Om ministerens forslag om ombytning af diæter til vederlag så giver større retfærdighed eller større mødeaktivitet i kommunerne, kan man godt diskutere. Der er meget stor forskel på lokalpolitikere, og der er politikere, der yder en meget stor indsats, uanset hvad lønnen er, mens andre springer over, hvor gærdet er lavest. Man kan frygte, at svage kommunalpolitikere, der får deres løn, uanset om de kommer til møderne eller ej, vil blive væk fra møderne. Det kan man så sige må være deres egen hovedpine, vælgerens dom – hvis de ellers opdager det – kommer selvfølgelig ved det kommende valg. Jeg ved ikke, om indenrigsministeren har tænkt sig, at der skal være en vis mødepligt indbygget i forslaget, hvis man modtager disse vederlag.

Kommunalpolitikeres lønninger vil jo, som de også gør i dag, blive meget svingende, afhængigt af, hvor mange udvalg de sidder i. Men det er fortsat ministerens ret at fastsætte størrelsen af vederlagene. Her kan man godt have sine betænkeligheder, selv om det i forslaget bemærkninger er nævnt, at det ikke skulle medføre merudgifter. Af det notat, som indenrigsministeren udarbejdede i 1987, fremgik det, at også borgmestre skulle have lønforhøjelse, og at en omlægning af vederlagene ville medføre merudgifter på 67 mio. kr.

Det kan så give anledning til at spørge, om ministeren har planer om, at der også efter dette skal ske en forhøjelse af borgmestervederlagene, om det er prisen, Kommunernes Landsforening tager for at støtte dette forslag: Først tager vi de menige kommunalpolitikere, og bagefter kommer toppen og forlanger sine forhøjelser.